

0114-1. Mędrcy świata

t.: S. B., m.: ks. Z. Odelgiewicz

Mędr - cy świa - ta, Mo - nar - cho - wie, gdzie śpiesznie dą - ży - cie?
 Po - wiedzieć nam Trzej Kró - lo - wie, chce - cie wi - dzieć Dzie - cię?
 O - no w zło - bie, nie ma tro - nu i ber - ła nie dzie - r - ży,
 A pro - ro - ctwo Je - go zgo - nu Już się w świe - cie sze - rzy.

2. Mędrcy świata, złość okrutna - Dziecię prześladowuje,
 Wieść okropna, wieść to smutna, - Herod spisek knuje.
 Nic Monarchów nie odstrasza, - Do Betlejem spieszą,
 Gwiazda Zbawcę im ogłasza, - Nadzieją się cieszą.
3. Przed Maryją stają społem, - Niosą Panu dary,
 Przed Jezusem biją czołem, - Składają ofiary.
 Trzykroć szczęśliwi królowie, - Któż wam nie zazdrości?
 Cóż my damy, kto nam powie, - Pałając z miłości?
4. Tak jak każą nam kapłani, - Damy dar troisty,
 Modły, pracę niosąc w dani, - I żar serca czysty.
 To kadzidło, mirrę, złoto, - Niesiem, Jezu szczerze,
 Co dajemy Ci z ochotą, - Od nas przyjm w ofierze!